

тилъ къмъ Цариградъ. Гърцитѣ силно се разтревожили. Императоръ Иванъ Цимисхий събралъ голѣма войска въ Мала Азия, разбилъ Светослава при Одринъ и го накаралъ да се върне чакъ въ Добруджа. Цимисхий миналъ Стара планина, стигналъ Преславъ, превзелъ го отъ руситѣ и пленилъ двамата братя Борисъ II и Романа, като имъ казалъ, че не иде да завладява България, а да я освободи отъ руситѣ. Царскитѣ синове му повѣрвали. Отъ Преславъ Цимисхий съ Бориса, Романа и много помощници български боляри стигналъ до Силистра, въ чията крепостъ се билъ затворилъ Светославъ. Три месеца Цимисхий обсаждалъ града. Много и кръвопролитни боеви ставали между гръцкитѣ и рускитѣ войски. Най-сетне храната на Светослава се свършила. Той свързалъ миръ съ Цимисхия и си заминалъ за Русия.

Щомъ руситѣ минали Дунава за отечеството си, императоръ Цимисхий забравилъ думитѣ си, що казалъ на Бориса, пленилъ царскитѣ синове, а България обявилъ за покорна. Цимисхий завелъ Бориса и Романа въ Цариградъ, накаралъ ги на голѣмия площадъ предъ църквата св. София да съблѣкатъ царскитѣ дрехи и да се откажатъ отъ българския престолъ (972 г.). Така източна България, основана отъ Испериха въ 679 г., подпаднала подъ Византия и станала нейна провинция.

Защита на западна България

Византийцитѣ въ Цариградъ много се радвали, като си мислѣли, че силната България вече е победена и сломена. Тѣ наредили за това голѣми празници и тържества, давали награди и угощения на своитѣ полководци и на всѣкъжде показвали заро-